

радвать за изнаѣрване-то, и ще възхвалява о-
пня кои-то ще го направятъ. Ако не пайдѣтъ ни-
что отъ опоза, кое-то напразно ся е търсило до
ныѣ, глупость-та, въ кой-то ся намѣрваме, ще
ся има още власть-тъ, зашто-то Нилъ съ свои-ты
тайны изворы, ще остане всякога и за насъ едно бо-
жество, кое-то не ся показва съ друго освѣтъ-само
съ добрини ты си, и ще ны наумява всякога врѣмя-
то по кое-то е былъ единъ Богъ.

(Минодъ).

19. Е р у с а л и м ъ

Оттаткъ дѣ-тѣхъ джаміи и мѣсто-то на храма,
сичкій Ерусалимъ ся вижда и свѣти, за да кажиѣ тѣй,
прѣдъ очи ни ибегъ да ся скрие единъ стрѣха, или
единъ камѣкъ, и като единъ планъ на единъ градъ
камъноиздѣланъ и изложенъ отгоръ единъ таблѣ на най-
искусенъ художникъ. Тойзи градъ не е, както ны го
прѣдставиѣхъ, единъ разбърканъ купъ, и размѣсенъ
съ развалины и остаткы, върху кои-то сѣ направены
нѣколко Арабскы домове отъ сламъ и поставены нѣ-
колко Будоенскы шатѣры; не е както Атина единъ
хаосъ отъ прахъ и развалены стѣны, дѣто пѣтици-
ти напразно търсѣтъ сянкъ назданія-та, стѣзы на
пѣтища-та и образъ на единъ градъ; нѣ
градъ кой-то ся лъщѣ отъ свѣтлинѣ и шарове!
Прѣдстави благородно на зрѣніе-то цѣлы-ты си и
нарѣзканы стѣны, синкав-та си джаміи съ бѣлы рѣ-
дове отъ стѣлпове [дирецы], неговѣ-ти съ хіляды сво-
дове (кубета), кои-то ся блистѣѣтъ, и върху кои-то
една свѣтлина отъ слънце-то по есень пада и ся от-